ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΣΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1526

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΠΡΩΙΑΝ,,

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
18
ΜΑΡΤΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 54 λ. Δύσις ἡλ. 6 ὥ. 38 λ.
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 20.8, ἐλαχ. 10.6. Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Ἰόνιον σχεδὸν γαληνιαία ἕως ὀλίγον τεταρ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 758.8

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ

ΡΩΜΗ ΚΑΙ ΑΓΚΥΡΑ

Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΔΙΕΙΣΔΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

Η ΝΕΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΡΩΜΗ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἶνε γνωστὸν ὅτι, ἀπὸ τῆς καταλήψεως τῆς ἐξουσίας ὑπὸ τοῦ φασισμοῦ, ἡ Ἰταλία ἔχει στρέψει τὰ βλέμματά της πρὸς τὴν Ἔγγυς Ἀνατολήν, ὅπου πιστεύει ὅτι ἠμπορεῖ νὰ εὕρῃ διεξόδους διὰ τὰς πλεοναζούσας ἐργατικὰς χείρας της καὶ πεδίον γόνιμον δι' ἐπωφελεῖς τοποθετήσεις. Ἡ στάσις μάλιστα αὐτὴ ἔδωκε λαβὴν κατ' ἀρχάς, εἰς φήμας σπερμοφόβους, διότι ἐφαίνετο ὑποκρύπτουσα πόθους ἐδαφικῆς ἐπεκτάσεως, αἱ δ' ἐπίσημοι διαψεύσεις ἐπὶ πολὺν χρόνον δὲν ἤρκεσαν διὰ νὰ διαλύσουν τὴν δυσπιστίαν ἥτις εἶχε κυριεύσει ὡρισμένους διεθνεῖς κύκλους καὶ αὐτοὺς τοὺς Τούρκους ἰδύοντας. Μόνον μετὰ τὴν πρώτην συνάντησιν τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ τοῦ Τεβφὶκ Ρουσδῆ βὲη κατέστη δυνατὴ ἡ διαλεύκανσις τοῦ ὁρίζοντος μέχρι σημείου ὥστε αἱ δύο κυβερνήσεις νὰ ὑπογράψουν βραδύτερον συνθήκην φιλίας καὶ συνδιαλλαγῆς.

Ἔκτοτε αἱ σχέσεις μεταξὺ Ρώμης καὶ Ἀγκύρας ἐθελτιώθησαν αἰσθητῶς, τοῦτο δ' ἐχρησίμευσεν εἰς τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν ὡς ἀφετηρία πραγματοποιήσεως τῶν σχεδίων της.

Οἰκονομικῶς ἡ Ἰταλία ὑποφέρει ἐκ τῆς ὑπερπαραγωγῆς προϊόντων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἐξαχθοῦν εἰς ποσότητας ἀνταποκρινομένας πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ισοζυγίου. Αἱ ἀγοραὶ τῆς Δύσεως καὶ αἱ πέραν τοῦ ὠκεανοῦ ἀπορροφοῦν ὡρισμένα προϊόντα, ἀλλὰ εἶνε πάρα πολὺ μεγάλαι αἱ διακυμάνσεις τῆς ἐξαγωγικῆς κινήσεως, ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν καθίσταται ὀξύτερος. Ἡ ἔντασις σχέσεων ἤτις ὑφίσταται μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Νετσοσλαυΐας παρεμποδίζει τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰταλικῆς ἐξαγωγῆς εἰς τὰ Βαλκάνια. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ πρόσφατος ἐμπορικὴ συνθήκη ἡ συναφθεῖσα μετὰ τῆς Ρουμανίας καὶ παραχωρεῦσα τὸν ἐλάχιστον δασμὸν εἰς τὰ ἰταλικὰ ἐμπορεύματα, θὰ δυνηθῇ νὰ βελτιώσῃ αὐτὴν τὴν κατάστασιν πραγμάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ρουμανίαν, αἱ ἀγοραὶ τῆς Δύσεως, ἰδίως δὲ ἡ γερμανική, θὰ ἀνταγωνίζωνται πάντοτε σοβαρῶς τὰ ἰταλικὰ προϊόντα. Ἐνῷ ἡ σημερινὴ οἰκονομικὴ κρίσις τῆς Ἰταλίας ἀπαιτεῖ ὅπως ληφθοῦν μέτρα εἰς εὐρυτάτην κλίμακα.

Ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτῆς ἀναχωρεῦντες, εἰ ἐν Ρώμῃ κατέληξαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι, μοιραίως, πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ ἐντείνουν τὴν οἰκονομικὴν διείσδυσιν εἰς τὴν Ἔγγυς Ἀνατολὴν καὶ ἰδίως εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἀπὸ τοῦ 1923 μέχρι τοῦ 1926 ἡ Ἰταλία κατεῖχε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὰς ἐξαγωγὰς ἐν Τουρκίᾳ· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1927 ἡ θέσις αὕτη τῆς ἀφῃρέθη ὑπὸ τῆς Γερμανίας. Τοῦτο πρωτίστως εἶνε ἔμμεσος συνέπεια τῆς ἀνατιμήσεως τῆς λιρέττας, ἡ ὁποία ἠλάττωσε τὰς δυνατότητας ὡρισμένων βιομηχανιῶν ὅπως ἀσκήσουν ἀποτελεσματικὸν ἀνταγωνισμόν. Ἀφ' ἑτέρου, φαινομενικῶς, ἡ Τουρκία παρουσιάζεται ὡς χώρα ἐξάγουσα εἰς Ἰταλίαν περισσότερα προϊόντα παρὰ ὁπουδήποτε ἀλλοῦ. Πραγματικῶς, ὅμως, τὰ προϊόντα τὰ ὁποῖα, ὅπως ὁ καπνὸς, ἐμφανίζονται ὡς ἐξαχθέντα εἰς Ἰταλίαν, εἰσέρχονται εἰς αὐτὴν ἁπλῶς ὑπὸ διαμετακόμισιν: κατευθύνονται, γενικῶς, πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἀμερικήν. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶνε ὁ καλύτερος πελάτης τῆς Τουρκίας, εἰσάγουσαι εἰς εὐρυτάτην κλίμακα τὸν καπνὸν, τοὺς ξηροὺς καρποὺς καὶ τοὺς τάπητας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Πρὸ τῆς καταστάσεως αὐτῆς εὐρεθεῖσα, ἡ Ἰταλία ἐμελέτησε τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀνάκτησιν τῆς θέσεως, τὴν ὁποίαν κατεῖχον τὰ προϊόντα τῆς βιομηχανίας της ἄλλοτε ἐν Τουρκίᾳ. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ παρουσιάζει μέγα ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἰταλίαν ἡ ὁποία τῷ 1925 ἐξήγαγεν εἰς Τουρκίαν ἐμπορεύματα ἀξίας 638 ἑκατομμυρίων λιρεττῶν, ἔναντι 160 ἑκατομμυρίων εἰσαγωγῆς, ἐνῷ τῷ 1928 ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ἠλαττώθη εἰς 327 ἑκατομμύρια, δηλαδὴ σχεδὸν εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις, λοιπὸν, δὲν ἐδράδυνε νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα. Ἐν πρώτοις, προέβη εἰς τὴν αὔξησιν τῶν ἐμπορικῶν πιστώσεων, αἱ ὁποῖαι εἶχον ἀνοιχθῆ τελευταίως εἰς τὴν Τουρκίαν, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀγορῶν. Ἔπειτα, ἔδωκε τὴν ἄδειαν εἰς τὴν «Μπάνκα Κομμερτσιάλε» νὰ ἀνοίξῃ πίστωσιν εἰς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν ἑνὸς ἑκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν, πρὸς διευκόλυνσιν τῆς πολιτικῆς τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ τουρκικοῦ νομίσματος, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβεν ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας. Τέλος βεβαιοῦται ὑπὸ τῶν καλῶς πληροφορημένων κύκλων ὅτι τὸ ἴδιο τραπεζικὸν ἵδρυμα θὰ ὑποβοηθήσῃ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτου κεφαλαίου διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Τουρκίας.

Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι αἱ ἰταλοτουρκικαὶ σχέσεις ἐκτυλίσσονται ἐν ἀτμοσφαίρᾳ ἐγκαρδιότητος καὶ ὅτι αἱ δύο χῶραι τείνουν νὰ προσεγγίσουν ἀκόμη περισσότερον πρὸς ἀλλήλας εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον. Κατερχομένη εἰς ἀνταγωνισμὸν ἔχει μόνον μὲ τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν Γαλλίαν, ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐκδηλοῖ τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εὐρεῖαν διέξοδον ἥτις θὰ ἐπέτρεπεν εἰς αὐτὴν νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πολιτικὴν οἰκονομικῆς ἐξαπλώσεως, τὴν ὁποίαν ἔχει τάξει ὡς σκοπόν της ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἡ ὁποία, μέχρι τοῦδε προσέκρουσεν εἰς διαφόρους δυσχερείας.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΝΤΡΙΩ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

(ΘΡΥΛΟΣ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ)

«Ἕνας Βασιλεὺς Ἕλλην, τίποτε ἄλλο ἀπὸ Ἕλλην»
(Ἐλ. Βενιζέλος πρὸς Ρ. Πουανκαρὲ)

....Ἄς ἀφήσωμεν τὰς ὑψηλὰς σκέψεις καὶ ἄς ἐσανέλθωμεν εἰς τὴν πολιτικὴν, εἰς τοὺς μακιαβελικοὺς μικροσυνδυασμοὺς, εἰς τὰς ὑποσύλους ἀντιζηλίας, τὰς παγίδας καὶ τὰς προδοσίας....

Πρέπει ν' ἀφήσωμεν αὐτὰς τὰς ὑψηλὰς σκέψεις καὶ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ τοὺς μακιαβελικοὺς μικροσυνδυασμοὺς, εἰς τὰς ὑποσύλους ἀντιζηλίας, τὰς παγίδας καὶ τὰς προδοσίας. Τὶ ἄθλιον θέαμα εἶναι ἡ πολιτική, ὅταν εἶναι αὐτὰ καὶ μόνον! Δι' αὐτὰ δὲ ἔμελλε νὰ χύσῃ ποταμοὺς αἵματος!

Ἡ Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου δὲν εἶχε καμμίαν διάθεσιν ν' ἀκούσῃ τὰς ἐπικλήσεις τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἱστορικά της δικαιώματα ἢ τὸ ἀνθρωπιστικὸν καθήκον. Θὰ ἔπαιρνε μαθήματα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα; Ἀσχολεῖται μὲ ἐπιχειρήσεις· ὁ πόλεμος ἐτελείωσεν ἔτσι δὲν εἶναι; Κάμνει πολιτικήν. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀρμένιοι; Ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν, εἶναι μάλιστα καὶ πολὺ ἐνοχλητικοί.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀκόμη ἐμπόλεμος. Ποῖος πταίει; Ἄς μὴ ἐπιμείνωμεν πάρα πολὺ εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτήν... Πρὸς ποῖον μέρος εἶναι τὸ συμφέρον; Αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαῖον.

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐν Σμύρνῃ

Ἄλλως τε, εἶναι ἡσυχος: Ἡ Ρωσσία ἐβγῆκεν ἀπὸ τὴν μέσην... ἐκτὸς ἂν εἶναι ὀπισθεν τοῦ Κεμάλ, διὰ νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ συντρίψῃ τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἐξ ὑψηλοῦ μήπως τὴν ἐπανεύρῃ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Βυζάντιον, ἡ Ἀγγλία ὑποστηρίζει κάπως τὴν Ἑλλάδα· ὄχι πάρα πολύ: ἀρκετὰ ὥστε νὰ τηρῇ τὸν Κεμάλ εἰς ἀπόστασιν σεβαστὴν ἀπὸ τῶν πετρελαίων τῆς Μοσσούλης, ὅπως ἄλλοτε διὰ νὰ συγκρατῇ τὴν Ρωσσίαν· ἀρκετὰ ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ Ἰταλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, διότι δὲν ὑπάρχει ἰμπεριαλισμὸς θεμιτός ἄλλος, πλὴν τοῦ βρεττανικοῦ· ὄχι πάρα πολὺ ἐν τούτοις, ἐκ φόβου μήπως ἡ Ἑλλὰς ἀπαιτήσῃ τὴν Κύπρον καὶ ἀποβῇ τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην προστασίας. Σωστὴ ἰσορροπία. Διαίρει καὶ βασίλευε εἶναι τὸ ἄξίωμα τῶν αὐτοκρατοριῶν... Καὶ ἂν ἡ Ἑλλὰς πολεμήσῃ, πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν ἡ Ἀγγλία νὰ τὴν ἀποκηρύξῃ διὰ νὰ στρέψῃ τὸ μέλλον πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, πρὸς ἄλλους συνδυασμούς, ἀναλόγως τῶν συμφερόντων.

Ἡ Ἰταλία εἶναι ἡ ἄμεσος ἀντίπαλος τῆς Ἑλλάδος. Τοιαύτιστον ποζάρει ὡς τοιαύτη. Ἴσως ἀδίκως. Τελευταία καταγεῖται μεταξὺ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Μεσογείου, συγκρατουμένη ἐν τῇ δυτικῇ Μεσογείῳ ὑπὸ τῆς γαλλικῆς ὑπεροχῆς, σκέπτεται νὰ εἰσδύσῃ ἀνετώτερον εἰς τὴν ἀνατολικὴν Μεσόγειον διὰ Τιρολίτιδος καὶ Ἀλβανίας· ὠθεῖται προς τὸν μυχὸν τῆς Ἔγγυς Ἀνατολῆς, διὰ νὰ λάβῃ τὸ μερίδιόν της ἐκ τῆς τουρκικῆς κληρονομίας. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει καλυτέραν ἐκεῖ θέσιν. Ἀλλ' ἡ Ἰταλία κρατεῖ τὴν Δωδεκάνησον μὲ τὴν Ρόδον. Ἐνθυμεῖται τὴν ἀρχαίαν ρωμαϊκὴν ἐπαρχίαν τῆς Ἀσίας, ἥτις ἀντιστοιχεῖ ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀρχαίαν Ἰωνίαν. Εὔχεται, κᾶτι περισσότερον μάλιστα, ἵνα ὁ Μουσταφὰ Κεμὰλ σταματήσῃ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Δὲν εἶναι βέβαιον ἐν τούτοις ὅτι αὐτή, ἡ Γαλλία, καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ ἔχουν πάντοτε λόγους νὰ συγχαίρουν ἑαυτάς ἐπὶ τῇ τουρκικῇ νίκῃ. Ἀπὸ τριῶν αἰώνων, ἡ τουρκικὴ ἰσχὺς ἐγκειται ἐν τῇ διαιρέσει τῶν Χριστιανῶν.

Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς συνδυασμοὺς δὲν ὑπάρχει ζήτημα τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ὅσον ἐκπληκτικὴ καὶ ἂν ἦτο ἡ θριαμβευτική του ἐπάνοδος δὲν παίζει ρόλον ἐν τῇ ἐξελίξει τῶν μεγάλων τούτων πολιτικῶν προβλημάτων. Καὶ αἱ σφοδραὶ αὐταὶ ἀντιζηλίαι τῶν Συμμάχων, κατὰ τὴν διανομὴν τῆς λείας μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου, θὰ ἐξεδηλοῦντο κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ ἂν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος παρέμενεν ἐξόριστος ἐν Λουκέρνῃ. Αἱ ἀντιζηλίαι αὗται ὑπαγορεύονται ἐκ τῆς γεωγραφίας καὶ τῶν νέων οἰκονομικῶν συνθηκῶν. Ἡ Ρωσσία παρεμερίσθη διά τινα χρόνον, ἡ Γερμανία ἐνικήθη, ἡ Αὐστροουγγαρία κατελύθη· πρόκειται νὰ ὀργανωθῇ ἡ Ἀνατολὴ κατὰ νέον σύστημα.

Μένει νὰ ἐξακριβωθῇ ἂν, ἀνεξαρτήτως αὐτῶν ἐκεῖ τὸ μεγαλύτερον καὶ καλύτερον μέρος τῆς ὠφελείας, ἣν ἠδύνατο ν' ἀναμένῃ ἐκ τῆς τεραστίας νίκης της.

Καὶ ὅμως, διαρκοῦντος τοῦ πολέμου, εἶχεν ἐμφανισθῆ εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς τῆς Ἀνατολῆς ὡς στρατιώτης τοῦ δικαίου, ὡς Ἐλευθερώστωρ Πρόνοια. Οἱ καλύτεροι ἐκ τῶν δημοσιογράφων της καὶ τῶν πολιτικῶν της ἀνδρῶν συμμετεῖχον ἰσχυρᾶς ὀργανώσεως, ἥτις εἶχεν ἔμβλημα: Ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας: ἡ Ἀρμενία εἰς τοὺς Ἀρμενίους.

Ἤκουε τὰς ἀγωνιώδεις κραυγάς, τὰς ἀπεγνωσμένας ἐκκλήσεις, αἵτινες ἐφθανον μέχρις αὐτῆς ἐκ τοῦ βάθους τῶν ὑψηπέδων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀπήντα. Ὁ Παῦλος Ντεσανὲλ τῷ 1916 ἔλεγε: «Πλέον τῶν 600.000 Ἀρμενίων ἀπολέσθησαν εἰς μίαν τεραστίαν ἔνεδραν. Εἶναι ἔγκλημα ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ποὺ ἀναφέρει ἡ Ἱστορία ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς!»

Καὶ οἱ Τοῦρκοι ἀπήντων: «Ἡ Ἀρμενία χωρὶς Ἀρμενίους». Ξεύρετε τὶ σημαίνει τοῦτο.

Ὁ κ. Παυλεβὲ ἐστιγμάτιζε «τὰς σφαγὰς αὐτάς, τῶν ὁποίων ἡ φρίκη ὑπερβάλλει καὶ τοὺς φοβερωτέρους θρύλους».

Ὁ Ἀνατὸλ Φράνς, ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου «Ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας» ἔγραφεν: «Ἡ Ἀρμενία ἐκπνέει, ἀλλὰ θ' ἀναζήσῃ... Μετὰ τὴν νίκην τῶν στρατευμάτων μας τῶν πολεμούντων ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἐλευθερίας, οἱ Σύμμαχοι θὰ ἔχουν τὸ μέγα καθῆκον νὰ συμπληρώσουν τὴν νίκην. Τὸ ἱερώτερον τῶν καθηκόντων τούτων θὰ εἶναι ἡ ἀπόδοσις τῆς ζωῆς εἰς τοὺς μάρτυρας λαούς. Τότε θὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀρμενίας. Θὰ σκύψουν εἰς αὐτὴν καὶ θὰ τῆς εἴπουν: «Ἀδελφή μου, ἐγέρθητι!»

Καὶ ὁ κ. Μπριὰν ἔγραφε τότε πρὸς τὸν γερουσιαστὴν Λουδοβίκον Μαρτέν: «Ἡ Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἠθέλησεν εἰς τὰς ἐπισήμους ταύτας στιγμὰς νὰ καυτηριάσῃ τὰ ἐγκλήματα τῶν Νεοτούρκων καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως τὸ τεράτωδες σχέδιον των ἐξοντώσεως ὁλοκλήρου φυλῆς, τὴν ὁποίαν θεωροῦν ἐνοχον διότι ἠγάπησε τὴν πρόοδον καὶ τὸν πολιτισμόν».

Αὐτὴ εἶναι ἡ γλῶσσα ἡ ἀκουσθεῖσα καὶ ἐν τῇ Ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσει κατὰ τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἀπριλίου 1921. Ἡ Ἑλλὰς ἀπηχεῖ τὴν Γαλλίαν.

Ἀλλ' ὄχι! Ὁ πόλεμος ὑπὲρ τοῦ δικαίου ἔληξε· δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἐλευθερωθοῦν οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ νὰ σωθοῦν ἐκ τῆς σφαγῆς. Τώρα αἱ Δυνάμεις κάμνουν πολιτικὴν· διεκδικοῦν τὴν λείαν.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ Γαλλοτουρκικὴ συμφωνία.—Ἀντιζηλία τῆς Γαλλίας κατὰ τῆς Ἀγγλίας.—Ἡ Ἑλλὰς μόνη ἀπέναντι τῆς Τουρκίας.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ

ΑΙ ΓΕΝΟΜΕΝΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ.—ΚΑΤΑΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΞΟΦΛΗΤΙΚΟΥ ΤΟΚΟΥ.—ΚΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ.—ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΟΤΙ ΗΓΑΓΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΕΙΣ ΠΤΩΧΕΥΣΙΝ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΞΗΝΤΛΗΣΕ ΔΙΑ ΣΠΑΤΑΛΗΣ ΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Η ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ.-ΑΓΟΡΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΜΑΡΗ ΚΑΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Τὴν 4.30' μ.μ. ἀρχεται ἡ συνεδρίασις. Μετὰ τὴν ψήφισιν νομοσχεδίων τινῶν, ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐπερωτήσεων.

Ὁ κ. Ζαβιτσάνος ἀναπτύσσων ἐπερώτησίν του διὰ τὴν Ἐκδοτικὴν Τράπεζαν, λέγει ὅτι σχηματίσας τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ διοίκησις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διαχειρίζεται τὰ συμφέροντα τῆς Τραπέζης κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον, ὅτι δὲ ἡ ἔναντι αὐτῆς στάσις τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου καθιστᾷ τὸν κίνδυνον ἐμφανέστερον, ὑπέβαλε σειρὰν ἐρωτήσεων, εἰς ἀπάντησιν τῶν ὁποίων ἔλαβε 1ον) τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας:

«Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων,

Ἀπαντῶντες ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 62 π. ἔτους ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν ὅτι ἀρμόδιον πρὸς παροχὴν τῶν ὑπὸ τῶν βουλευτῶν κ.κ. Κ. Ζαβιτσιάνου, Π. Ρεδιάδη καὶ Μ. Αἰλιανοῦ, αἰτουμένων πληροφοριῶν περὶ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης, τυγχάνει τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ ὑπουργός: Π. Βουρλούμης»

καὶ 2ον) τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν:

«Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων,

Ἀνυποῦμαι μὴ δυνάμενος νὰ παράσχω τὰς διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 62 καὶ 63 ἐρωτήσεων τῶν βουλευτῶν κ.κ. Κ. Ζαβιτσιάνου, Κ. Ρεδιάδη καὶ Μ. Αἰλιανοῦ αἰτουμένας πληροφορίας, ἐφ' ὅσον δὲν περιέχονται εἰς τὸν ἰσολογισμὸν καὶ τὴν ἐτησίαν ἔκθεσιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῶν ὁποίων ἀντίγραφον ὑποχρεοῦται αὕτη νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ὅπερ καταθέτω εἰς τὴν Βουλήν.

Περαιτέρω πληροφορίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑπόχρεον νὰ παράσχῃ ἄνευ μειώσεως τῆς ἀνεξαρτησίας τὴν ὁποίαν καθορίζει δι' αὐτὴν τὸ καταστατικόν της, καθορισθὲν ὡς γνωστὸν συμβατικῶς διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς Γενεύης. Κατὰ τὰ ἄρθρα 32 καὶ 38 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης ὅπερ καθορισθὲν συμβατικῶς προεβλήθη τὴν ἰσχὺν νόμου, ὁ διοικητὴς διορίζει ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς Τραπέζης πλὴν τῶν διευθυντῶν τῇ προτάσει τοῦ Συμβουλίου Διευθύνσεως. Οἱ διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ τεθέντες περιορισμοὶ πέραν τῶν διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ, ἐγκριθέντες ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου τῇ εἰσηγήσει τῆς Διοικήσεως ἀποτελοῦσι αὐτοπεριορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τῆς διοικήσεως ἐν αὐτῇ ἐθεώρησε σκόπιμον. Ἡ μισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 38 τοῦ Καταστατικοῦ. Ὁ ἔλεγχος τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ τῆς σκοπιμότητος τῆς διαχειρίσεως ἀνήκει εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον ὀργανισμὸν διεπόμενον ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ της. Τὸ Δημόσιον διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διοριζομένου ἐπιτρόπου τοῦ Κράτους ἀσκεῖ ἔλεγχον ἐπὶ τῆς νομιμότητος τῶν πράξεων καὶ ἀποφάσεων τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης.

Ὁ ὑπουργὸς
Γ. ΜΑΡΗΣ»

*Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως, συνεχίζει, τῶν ἐγγράφων τούτων προκύπτει τὸ περίεργον ὅτι ἡ Κυβέρνησις σχετικῶς μὲ τὴν διοίκησιν τῆς Τραπέζης δὲν ἔχει ἄλλας πληροφορίας πλὴν ἐκείνων αἵτινες προκύπτουν ἐκ τοῦ ἐτησίου ἰσολογισμοῦ τῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως τῆς διοικήσεως πρὸς τοὺς μετόχους καὶ τὸ περιεργότερον ὅτι ἡ Κυβέρνησις διορίσασα παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἕνα κυβερνητικὸν ἀντιπρόσωπον δὲν ἔχει νὰ πράξῃ ἄλλο τι, οὐδὲ ἄλλας πληροφορίας δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ. Ἡ διοίκησις τῆς Τραπέζης φρονεῖ ὅτι αὐτὴ δὲν εἶνε ὑπόχρεως νὰ δώσῃ περαιτέρω πληροφορίας πλὴν τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως, τὰ ὁποῖα συντάσσει ἡ ἰδία, διότι τοῦτο θὰ ἀπετέλει, ὡς λέγει, μείωσιν τῆς ἀνεξαρτησίας της, ἤτις— ἀκούσατε, ἀκούσατε— ἔχει ἐγκριθῇ διεθνῶς. Ἡ κατάστασις εἶνε ὄντως θλιβερά. Εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς διοικήσεως, ἥτις δὲν αἰσθάνεται ὑποχρέωσιν νὰ λογοδοτήσῃ πρὸς κανένα, δὲν ἔχει καμμίαν ἀνασκοπὴν διὰ τὸν ἔλεγχον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Βουλῆς, θεωρεῖ ἑαυτὴν ὑπόλογον μόνον ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλ' ἐὰν παραβιάζωνται τὰ καταστατικὰ αὐτῆς καὶ οἱ κυρωτικοὶ νόμοι, ὅπως θὰ ἀποδείξω, δὲν θεωρεῖ αὐτὴν ὑπόχρεον εἰς λογοδοσίαν ἡ Τράπεζα καὶ ἐὰν διατρέξῃ κίνδυνον ἡ σταθεροποίησις καὶ πάλιν δὲν πρέπει, οὐδ' ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐνδιαφέρεται τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐπίσης δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται ἂν κινδυνεύσῃ καὶ αὐτὴ

νία ἐπί τινων ἀνωδύνων κατά τό μᾶλλον ἢ ἧττον γεγονότων καί ἀ' ἑφτοῦ τά ἀπόλεστα διά μίαν νέαν συγκέντρωσιν ἐν Γενοᾳ. Μεροῦσιν φαίνεται ἐπί τοσοῦτον μέρος τῆς ἐδόθης διά τήν Ἕλλειψιν σοβαροτέρων ἀποτελεσμάτων. Ἀλλά καί αὐτή δεῖται ἠρεμοῦσα πρός ἀμφίσκεψιν πάσιαν, ἴσως καί σκεπτικόν, ἀποτελεσμάτων καί πρός ἀναφυγήν τῆς ἀρνησιοχίας τῆς ἀντικοινοῦς μᾶς Δυνάγας, εἰς ἀ πιθανῶς τό πόσον οἱ θένοντες τῆς τάξεως τῶν ἐθνῶν κατεσοῦν ἐπί ἢ ἥλιοις ἐπί ἴσων τινά συγκλίσεις πρός τήν ἀφοσιοῦν τῆς ἀδυναμίογενοῦς πλέον ἀναστάτου τοῦ χεῖματος τῶν εἰς ἔξοπλισμούς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑ ΜΑΣ Η Καλιφορνία παρήγανε κατά τό παρελθόν ἔτος τόν τόνον σταφυλῆς, ἀφοῦ τόννοι σταφυλῆς, μόνον εἰς 200 χιλιάδας τόννους. Ἡ σοβαρά αὐτή παραγωγή, συντελεσθεῖσα κατά τήν ἐνιαυτήν, ἡ ἄνοιξις εἶναι αἰσθητῶς κατωτέρα τῆς καθ' ἡμᾶς τῆς Καρνιάκης, ἠξιώνεται εἰς τήν ἀνωτέρα τῶν κατωτερῶ διόλου τῆς ἡμέρας τῆς Εὐρώπης. Μία μεγάλη ἀποστολή τῆς Καλιφορνίας ἐπέρχη ἤδη εἰς τήν Νορβηγίαν, ἀφοῦ τά ἀπό ἑπτάκοντα ἔτη καί ἀνεφ τῆς Γερμανικῆς ἀγορᾶς. Τό σταφιδοκαλλιέργειαν εἶναι ἔτι ἀ Ἀναμένοι ἰσχυρόν ἀνταγωνιστήν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἀγορᾷ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Οἱ Πόντοι

—Ἐγώ, εἶπε ἡ Λιλό, δυκάσπασα μέ ἀγανάκτησιν κάποιας ἀπλοτιμίας σκέψεις περί τῆς ἱστορικῆς μου Ρωσσίας εἰς τόν Εὐξεῖνον Πόντον, ἐγώ λόγον τοῦ τούς πόντους τούς ἀλίσιους μου ἐνδιαφέρομαι! Εἶναι κάτι κοντά στούς πέπ! ... Ὁρίστε !... Μοῦ ἔφυγε ἄλλος πλί !...

Καί ἄπαυσε νά παρακολούθησε τήν ἐφημέρα ἑνός νέου, ἀ ἀποῦς ξεκινόντας ἀπό τήν ἀπέρανταν ἀνέδρομε γραμής καί ἀδιόρατος πρός τό γράνιον καί πέρων αὐτοῦ.

Ἀπό τά ἑλάτια αὐτά, ἐπί τά μεταλίβ μᾶς βάζουν, καί ἰδίως τίς κορφές, εἶκε σε κάλιστες ἀρέσκειες, ἄτε ἀκόμη ἀγάπιν. Δεμφοῦς φεύγουν, καί τρέχει κά τοις κυνηγές !

Ἐγνόρισα κάποτε ἕνα χέτσον πόντον, τόν ἀποῖον ἀκούγονταν ἄλεε ἡ κυρία, καί ἀ ἐ. ποῦος, ἀν λόγο τῆς ἐπιστίς, ἀδν κατόφιωσιν τήν κυνήγι τῆς κάλιστος, χοῦρε, ἄν ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀπό ἄκρα ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη

ηγείαν εἰς τὸ πλῆθος τοῦ ἔγκοκκου ἀπὸ θνησιμοῦν καὶ ἀπὸ πόδον. Διὰ νὰ ἐλαβεν τὴ πεύσεια, ἡ Γυναίκες εἶναι καὶ ἐφεραν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν Ἐλεφαντόν, τίγρεις, λέοντας, ἀγρίους ἵππους ἀδρωτόν, ἐσυγκεγεῖαν καὶ σβρίκεζαν ἐκεῖ τὰν γεφυρὰν τὰν ἀνάμεσα. Ἐκεῖ θέλουν ἄρχουν τὰς ἐπεχειρήσεις χωρῖς, βοηθόσους τὴς Σινθίας καὶ τοιαυτόκλεις γεῖλεις.

Ἐπὶ τὰν ἀγθὰν τὴς ἴλυνης εἴχαν κατεφεκωσθῆ ἄπειρα κελλιὰ παρόμοια μὲ τὰ κελλιὰ τὰν ἐπιαγῶν τὰν Ἰαβιδίου. Ἦσαν ἀνοικτὰ καὶ κάθε ἐρωτεύοντο ἀνέλεως, ἐδείκνυαν εἰς τὰν ἐρεύνεν γυναῖκας γυμνάς, εἰδίως τὰ πορδόλιν εἶς τὰ ἔρωτα, κατεῖχε δὲ αὐτὰν ἀεῖρωσιστὰ αἱ ὀμαλέστερα εἶδη τὴς φυσιολογίας ἀφιστοκρατίας. Ἤτο εἶς τόπος ἀνθρωπίνου, πίστεα τοῦ γνωθίου, χωρῖς, ἐξέλιων περιστεῖζε καὶ ἀπὸ ὅ κόσμος ἤρκετα πολὺ ὑψῆνα θὰ ἐπιφρόνεν τὰ δόμα ἐνὸς ἀπὸ τὰν ἐλεύν τὴς εἰς ἴνα ἰσιαίτερ ἔρεψιν, ἀλλὰ ἀνάγκεν ἀνεγνῶθη ὅτι ὁ Νέρων θὰ πεφεύγεν τὸν ἀνθρωπίνον ἐρωτεύεν.

Ἡ γυναῖκες τελεῖτ, ἀποπλόοῦσα γλυκεῖαν ἀνάμνεσιν τὴς ἐρωτικῆς παραδόσεων, ἔγκεπε μὲ τὰν ὁμαλότερ τὰν κοπιαστικὴν ἀλόμεν. Ἐπὶ τὴς ἀκτῆνον τάφρ ἀρχίει νὰ ἐμφάνοι τὰν Καίσαρα ἄφθον πα-τὸ πλεῦρ τὴς ἀμφιτρίτεν καὶ τὴς γλυκεῖας γυναῖκός. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε φτάνεις εἰς τὴν κεφαλὴν τὸν τὸν λεπτὸν γυναῖκεν τὴς ὀρφανίας.

Καθὸς πρὸ καιρὸς εἶχε νὰ ἀθέωσεν τὸν τάφον καὶ τὰν ἐπιτυαῖσεν τὸν Μοτίκεν, ἤκουσε καὶ ὅη ἐνὸς ἀγαλμα ἠξαπλωμένον ἐπὶ τάφου τὸ ὁποῖον ἀπεῖχε τὸ σῶματε καὶ ἡ λεπτότης τὴς χρωῖς δὲν ἀπόκρυπτε ἀκόμα εἰς τὴν γεγυπωμένην κεφαλὴν ποὺ ἔχει σηγκολλῆθῆ εἰς τὸν λαιμόν.

Εἶναι τόσον ὅμως συγκλονιστικὴ ἡ ἀφυοκὴ ἐκδήλωσις τὴς λατρείας τὸν ἀνεῖκον ὁποῖ ὑπάρχει γύσω μας. Αἱ ἀνακαστάσεις, αἱ τριφερότερες καὶ ὁ πόνος ὁ ἀξιοφρενῆς καὶ ὁ ἀγκαλιάσεις. Ἡ μία ἔνας τὸν τάφον τὴς Λαλάδος μὲ τὴν ἔκφρασιν τοῦ τρόμου. Ἄν ἐπιστρέψει ἀλλὰ ἡ σειρὰ τὸν πτέρυον. Πηγαίνετε νὰ ἴδῆτε τὰν Λάδα, ὅχι μόνον ναυφραιόνεν ἀπὸ τὰ πτέρυα τὸν μεταφορικοῦ τὸν Κτένον Δία, ἀλλὰ καθισιόνεν εἰς τὰ πόδια τὸν καὶ ἔχοντας τὴν ἄδεια νὰ ἀγγίξεν τὸ πτερωτὸν ἀλλὰ καλλιτεχνικὸν ἔργον τὸν ἀφαιμάν, ἐνῶ ἀφαιμάς ἐπιτρέπει ἐκεῖ ἀφαιμὰς ἀγγίξεν τὴν ἀγκαλιὰν τὸν ἀγαλμάτον κοκ... ἀκαπέλλα.

Θὰ ἤθελα νὰ συνεπῶ εἰς τὰς Ἀθήνας νὰ κτίστεον τὰς ἀπείρους κοινωνίας τὸν ἀγγλικοῦ ἔθνους τὸν Μοτκίν κας. Καὶ νὰ ἀντιγράφον τὸν ἄλλο πολὺ πολὺς κτίνγς τὸν φρουτόν. Τὸ ἀφιαιόνεον βάθοι τὸν ἀρχαίον ἥπειροι νὰ μὲ τὸ δόσον ζωντανόν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΤΟΛΟΥ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ προθεσμία προσφυγῆς ἔγκυα ἀρὸς διαγωνισμὸν τοῦ Λαχείου παρατίθεται μέχρι τὴς Μαρτίου.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΘΑ ΕΝΕΡΓΗΘΗ
ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΗΡΟΘΕΝΤΑΣ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΥΣ ΤΗΣ "Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ.

Ὁ ἐπιουρὸς τὴς Ποονοίας κ. Ἰκατσουλήδης, οἰουσφὸν εἶσται λόγο ἀφέκειας τοῦ, συνεργαζομένου χρῆς εἰς ἐνοκοχεῖον ἄκου δεύτερε τὴ ἀκαρφόν τηματιαχῶν καὶ διευθυντὰν τὸν ἐπιοχεῖον τοῦ.

Ὁ κ. ἐπιουρὸς συνεχόνθη ἐδιαίτερος μετὰ τοῦ τηματιάρχου τὸν στεγάσεων τὸν προσφύγων, ἐπὶ τὸν ἀπόψεον τὴμιόπιον τὴς ἀναγκαιοτὸς τοῦ πόρα τὴν Δεοφόρον Σγγρφοῦ μεγάλου ἀστικοῦ σταυκιωμοῦ «Νέα Σμύρνη» ἀὸς τὸ ὁποῖον οἰΝτὸς Καλλιπάλεος τοῦ Πειραιῶς.

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μας πληροφορίας, ὁ κ. ἐπιουρὸς ἔδωσεν ἀπεριόριστας διατάγας, ὅπως μὴ ἀνακοινωθοῦν εἰδήσεις τὸν ἀκοκοῦν ἀκόμα τὸν ἀκοκοῦν ἀκόμα τὸν ἀκοκοῦν ἀκόμα

Πῶς δημοσιογροῦσιν αἱ φροστοιβαὶ ρηρενῶν καὶ φροσφύρων

ΔΡΑΜΑ, 7 Μαρτίου. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.) Ἀπὸ καιροῦ ἐργάζεται εἰς τὴν Πρωτοστασίαν μία ἐπαρχεία πρὸς χορηγὶαν καὶ ἐξαιρέσιμων τῶν φαλλαρίων τῶν, ἐπαναγνεία εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Ἀνταλλαγῆς, ἡ ὁποία πρεστάτεις. Ἀπὸ καιροῦ ἐκτιμήσας τὸν παραγκόνα — διὰ νὰ μὴ λεχθῇ μερόγιας ὡς τὴν ἐχρεωστίαν τινὲς — ἡ δημοσιογραφικὴ ἀλλοφρὴν ἀναστάτωσιν μεταξὺ τῶν γνωστῶν πολιτικοῦ καὶ τῶν αἰτιμῶνων προσφύρων.

Ὁλόκληρον ἑκάστας κελλαγεγράμων ἀμφιφιθέων ἀπὸ τοὺς γηγενεῖς χωρὶς νὰ ἔχῃ προηγηθῇ ἔρευνα πρὸς ἐξαιρέσιμον τὴν ἐπάρχειν ἢ μὴ ἐπαρχεῖν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴ πρεσβεῖ εἰς τὰς σχετικὰς πρὸς μεταδίδαιον εἰς ἀπόμενα προσφύρας πρᾶξεις. Διὰ τὴν προθῆ εἰς τὴν ποιοτὴν μεταδίδαιον, ἡ ἐπιτροπὴ σωρεὶ νὰ καλέσῃ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν προφυγοκίνας καὶ ἀφοῦ ἐκτιμῆσῃ διάστης τὴν ἔκτασιν τοῦ ἑκάστου γεωτεμαχίου.

Κατόπιν τοῦ δημιουργηθέντος φορβοῦ καὶ μικροεπεισοδίων μεταξὺ τῶν ἐκλεγόντων εἰς ἐπιτροπὴ καὶ τῶν ἀδικοθέντων γηγενῶν, ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν πρόσφατον ἡμέρα ἀνεκάλεσε τὴν ἀπόφασιν ἐκείνην τὴν ἀγρότας γηγενεῖς καὶ τὸν ἐκτελεῖν σῆμα, ἐὰν ἀπὸ σπαρφονιοῦ, φόβοποτε παρουσιάσθησαν. Ἡ δὲ ἔπιτροπὴ θεωρήσασα ὅτι αἱ ὑπαὶ ἠσαν ἀνταλλάξιμοι, τὰς περιλαβὲ μεταξὺ τῶν πράγματι ἀνταλλαξίμων.

Ἔστω τοῦτον. Ἀλλὰ παράλογα ἐγεφρονεῖ κατὰ τὴν ἐπιτροπὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ὡς κακὸς καὶ ἀνακρίβεις προσδιορισμὸς τῶν κατηγοριῶν τῶν γαιῶν κατὰ ποιότητας πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν ἀπὸ ἀγρῶν παρέλαβον ἀμφοτέρωθεν. Καὶ τὸν γηγενεῖν ἐκ τῶν ἀποφεύγει.

Οἱ ὁρολόγιοι, κατὰ τὰ παράλογα ταῦτα, ἔκαμαν ἀναιρεθῆ ἐκτίμησιν τοῦ δικαίου, ἀπὸ τὴν ἀκατάλληλον γαῖαν κατεγάγησαν εἰς τὴν ἀπὸ ἀγρὸν ἀνὰ ἕν ἑκτάριον τῶν ἐκ τῶν ἀπὸ τὴν διανεμηθεῖσαν γαῖαν ἀνεφρεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀπὸ τὴν ἀνταλλαγὴν ἀφαιρεθέντα ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΕΚΛΙΠΩΝ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ ΤΩΝ Κ. Κ. ΤΑΡΝΤΙΕ ΚΑΙ ΜΑΚΔΟΝΑΛΝΤ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Καθ' ἃ ἀνακοινοῦται ἐξ ἐγκύρου βρεττανικῆς πηγῆς, αἱ χθεσιναὶ συνομιλίαι μεταξὺ τῶν κ. κ. Ταρντιὲ καὶ Μακντόναλντ ὑπῆρξαν ἀπολύτως ἱκανοποιητικαὶ ἀπὸ βρεττανικῆς ἀπόψεως. Ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία ἐλπίζουν ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ στερρὰ συμφωνία. Ὁπωσδήποτε ἡ κυρία ἀπομένουσα δυσχέρεια εἶνε πάντοτε ἡ γαλλοϊταλικὴ διαφωνία.

Ὁ («Ἡμερήσιος Τηλέγραφος») γράφει ὅτι ἐκ τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ δημοσιευθέντος χθὲς διαφαίνεται ὅτι δὲν συνεζητήθησαν αἱ δυσχέρειαι αἱ ὑφιστάμεναι μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ἢ ὅτι τοὐλάχιστον δὲν ἀπετέλεσαν τὸ κύριον θέμα τῆς συσκέψεως.

Ὁ κ. Ταρντιὲ ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὅτι ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀντιπροσωπεία ἀφοῦ ἐξήτασαν τὴν κατάστασιν εἰδικῶς διὰ τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὰς δύο χώρας ἀνεζήτησαν τὰ κατάλληλα μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων. Ὁ κ. Ταρντιὲ ἐξέφρασε τὴν πεποίθησίν του ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις θ' ἀποληξουν εἰς θετικὰ καὶ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 17. (Πρακτ. «Τρανζόσεαν»). — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Ταρντιὲ ἐπανῆλθεν ἐκ Λονδίνου. Αἱ συνομιλίαι του ἀς ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Μακντόναλντ, κατὰ τὰ σχετικὰ σχόλια τῶν ἐφημερίδων, φαίνεται ὅτι ἀπεσόβησαν τὴν διακοπὴν τῆς Διασκέψεως καὶ παρέσχον νέαν ὤθησιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῆς.

Ἡ «Ματὲν» γράφει ὅτι οἱ κ.κ. Ταρντιὲ καὶ Μακντόναλντ κατώρθωσαν νὰ ὑπερπηδήσουν τὴν σημερινὴν κρίσιν καὶ ἐπέτυχον μίαν κατ' ἀρχὴν συμφωνίαν.

Εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» ἐξ ἄλλου ὁ κ. Περτινὰξ ἀναγράφει τὴν ἀνεξακρίβωτον φήμην κα8' ἣν ὁ κ. Ταρντιὲ συνήνεσεν ὅπως περιορισθῇ ἡ χωρητικότης τοῦ γαλλικοῦ στόλου εἰς 600.000 τόννων.

Ὁ κ. Ταρντιὲ θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ Λονδῖνον περὶ τὰ τέλη τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Μερὶς τοῦ Τύπου φρονεῖ ὅτι ἂν ἡ Ἰταλία ἐξακολουθήσῃ ἐμμένουσα εἰς τὰς ἀπόψεις της, θὰ συναφθῇ συμφωνία μεταξὺ τῶν λοιπῶν τεσσάρων Δυνάμεων.

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΔΙΑΒΗΜΑ ΕΝ ΣΟΦΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ ΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ

ΣΟΦΙΑ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Γαλλίας προέβη σήμερον εἰς διάβημα πρὸς τὸν κ. Μπούρωφ σχετικῶς μὲ τὰ τελευταῖα κακουργήματα τῶν Σερβοβουλγαρικῶν συνόρων. Ὁ Γάλλος ἐπιτετραμμένος ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν ὀνόματι τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως τίνα μέτρα σκοπεύει νὰ λάβῃ ἡ Βουλγαρικὴ κυβέρνησις διὰ νὰ ἀποσοβήσῃ εἰς τὸ μέλλον παρόμοια κακουργήματα. Ὁ Γάλλος ἐπιτετραμμένος ἐπέμεινεν ἐπὶ τῶν μέτρων τιμωρίας ἐναντίον τῶν δυναμιτιστῶν καὶ ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν συστάσεων τῆς Σερβοβουλγαρικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Τσάρεμπροντ.

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΘΗ ΚΑΙ ΘΑ ΓΕΝΙΚΕΥΘΗ Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

ΘΑ ΟΜΙΛΗΣΟΥΝ ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου περὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης θὰ συνεχισθῇ τὴν Παρασκευὴν, θὰ λάβουν δὲ τότε τὸν λόγον καὶ οἱ ὑπολειπόμενοι ἀρχηγοὶ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Παπαναστασίου, ὡς καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργός. Οἱ δύο πρῶτοι, ὡς ἀνεκοίνωσαν, θὰ ἀναφερθοῦν εἰς τὴν οὐσίαν τῶν γενομένων χθὲς ἀποκαλύψεων εἰς βάρος τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκδοτικῆς.

Εἰδικῶς ὑπὸ τῶν κύκλων τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» ἐλέγετο ὅτι θὰ κατατεθῇ καὶ ἄλλη ἐρώτησις, ἐν συνεχείᾳ τῆς χθεσινῆς, γενικωτέρας ὅμως φύσεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ζητηθοῦν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως πληροφορίαι ἐπὶ ὡρισμένων ἀφορῷ τὴν ἀσκουμένην ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Τραπεζῶν πολιτικῆς ἐναντι τῆς ὑφισταμένης εἰς τὴν χώραν οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡ συζήτησις τῆς ἐρωτήσεως ταύτης θὰ συσχετισθῇ πρὸς τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους διὰ τὴν σύναψιν τοῦ δανείου τῶν 600 χιλ. λιρῶν πρὸς τὴν Ἑταιρείαν τῶν Διπασμάτων.

Εἰς τοὺς κοινοβουλευτικοὺς κύκλους, περιλαμβανομένων καὶ τῶν Φιλελευθέρων, ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, τόσον ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὅταν διέκοπτε τὸν κ. Ζαβιτσιάνον, ὅσον καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπέφυγαν νὰ ὑπερασπισθοῦν ἐνεργῶς τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκδοτικῆς διὰ τὰς καταγγελθείσας ἐνεργείας της.

ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΖΕΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

ΑΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

ΜΟΣΧΑ, 17. (Πρατκ. «Τρανζόσεαν»). — Τὸ Συμβούλιον τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Λαοῦ ἀπεδέχθη τὸν νέον κανονισμὸν διευθύνσεως τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν. Ἕκαστον κτῆμα ἀνῆκον εἰς τὸν συνεταιρισμὸν θὰ διευθύνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἐκλεγομένης παρὰ τῶν χωρικῶν. Τὰ μέλη τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος δὲν θὰ συμμετέχουν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων.

ΡΩΜΗ, 17. (Τηλ)κῶς). — Πληροφορίαι δημοσιευόμεναι ὑπὸ τῶν κομμουνιστικῶν ἐφημερίδων τῆς Μόσχας, ἐξηγοῦν ἀρκετὰ σαφῶς τὴν ἀπόφασιν τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀναστολῆς τοῦ προγράμματος περὶ κολλεκτιβοποιήσεως τῆς ἀγροτ. ἰδιοκτησίας.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, εἰς τὴν Οὐκρανίαν εἶχε συσταθῇ ἀντεπαναστατικὴ ὀργάνωσις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος ἀπελευθερώσεως τῆς Οὐκρανίας», ἐπιδιώκουσα τὴν δι' ἐνόπλου ἐξεγέρσεως ἀνατροπὴν τοῦ Σοβιετικοῦ καθεστῶτος καὶ ἐγκαθίδρυσιν ἀστικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ὀργάνωσις αὕτη εἶχε λάβει ἐπικίνδυνον διὰ τὰ Σοβιὲτ ἔκτασιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤρεσε ν' ἀνησυχῇ τὴν Σοβιετικὴν Κυβέρνησιν, καταλήξασαν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἐγκαταλείψῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ πρόγραμμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐστήριξε τὴν σοβιετοποίησιν τῆς Ρωσσίας.

ΣΟΒΑΡΟΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΠΑΡΑ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν ὅην μ. μ. σήμερον αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Σωτηρίου Κοκκίνου ἢ Μπαρουξῆ καὶ ἐρχόμενον ἐκ Πρεβέζης, κατέπεσεν ἐντὸς τοῦ φαράγγου κάτωθι τοῦ Μπιζανίου. Πλὴν τοῦ ὁδηγοῦ ἐτραυματίσθησαν ἅπαντες οἱ ἐπιβαίνοντες ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς ἐπικινδύνως καὶ πέντε ἐλαφρότερον. Ἐπικινδύνως ἐτραυματίσθησαν ὁ Καπετὰν Θύμιος Ζῆκος, ὁ μόνος φουστανελοφόρος τῶν Ἰωαννίνων ἀπόγονος ἀρματωλῶν πνέων τὰ λοίσθια, εἰς ὑπολογαγὸς καὶ μία γυναῖκα.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΝ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀμερικανικὸς Ὅμιλος προῆλθεν εἰς συνεννοήσεις μὲ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς χορησιμοποιήσεως τῶν πτπτόντων ὑδάτων τῶν ποταμῶν Ἀλιάκμονος, Ἀλφειοῦ, Ἀχελώου καὶ Λούρου.

Ἡ Κυβέρνησις ὥρισεν εἰς τὸν ὅμιλον τρίμηνον προθεσμίαν διὰ τὴν ὑποβολὴν ἀναλυτικῶν καὶ συγκεκριμένων προτάσεων.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΜΕΤΑ ΦΟΝΟΥ ΕΙΣ ΜΟΝΗΝ

ΛΑΡΙΣΑ,17 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ Γ. Καρῶτζος καὶ Ι. Ἀλβανὸς ἐφόνευσαν διὰ πελέκεως ἐντὸς τῆς μονῆς τοῦ Ἁγ. Δημητρίου τῆς περιφερείας Τσάγεζι τὸν ἡγούμενον αὐτῆς Συμεὼν Καπιτανάκην. Οἱ δρᾶσται ἀπὸ τὸν φονευθέντα καὶ τὴν μονὴν ἀφήρεσαν διάφορα τιμαλφῆ καὶ χρήματα. Ἡ χωροφυλακὴ τοῦ Τσάγεζι εἰδοποιηθεῖσα παρὰ τῆς ὑπηρετρίας τῆς μονῆς κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὴν νύκτα τοὺς δράστας εἰς τὴν Καρδίτσαν ἐντὸς τῶν οἰκιῶν των.

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Κατόπιν συνεννοήσεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ ἐπανελθόντος χθὲς ἐξ Αἰγύπτου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου,συνεκλήθη διὰ τὴν 3.30 μ.μ. σήμερον τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐν Αἰγύπτῳ ἐνεργείας του. Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπουργείου του θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς μελλούσης νὰ συνομολογηθῇ ἐμπορικῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Αἰγύπτου, οἱ κυβερνῆται τῆς ὁποίας τοῦ ἐξεδήλωσαν ὅλην τὴν διάθεσίν των διὰ τὴν διευκόλυνσιν τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν χώραν των τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν καὶ τῆς σταφίδος. Πάντως οὐδεμία διαπραγμάτευσις πρόκειται νὰ γίνῃ μετὰ τῆς Αἰγύπτου πρὸ τῶν ἐπικειμένων ἐν Λονδίνῳ ἀγγλοαιγυπτιακῶν πολιτικῶν συνεννοήσεων καὶ τῆς ἐκδάσεώς των, ἐξ ἧς καὶ θὰ ἐξαρτηθοῦν αὗται.

ΠΑΡΕΦΡΟΝΗΣΕΝ Ο ΣΥΛΛΗΦΘΕΙΣ ΚΑΠΝΕΜΠΟΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 17. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ προφυλακισθεὶς εἰς τὴν Καβάλλαν καπνέμπορος Κουγιουμτζόγλου διὰ τὸν ἐμπορησμὸν τῶν καπναποθηκῶν παρεφρόνησε.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΠΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΕΥΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 5ης σελίδος)

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι ἡ ἐπερώτησις εἶχε χαρακτῆρα ἀμφίβιον, διότι δὲν καθωρίσθη ἂν ἀφεώρα τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ἢ τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν ἠκολούθησεν ἡ Τράπεζα ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς της ὀργανώσεως. Σχολιάζων τὸ ὅτι ἡ Ἐκδοτικὴ δὲν ἀπήντησεν εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου, λέγει ὅτι ἡ Ἐκδοτικὴ ἀπολαύει ἀνεξαρτησίας καὶ ὅτι τὰ στοιχεῖα ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν ἀπὸ ἄλλην πηγήν, ὅπως καὶ ἐλήφθησαν.

Ὡς πρὸς τὴν ἵδρυσιν καὶ ἐπάρκειαν τῆς Τραπέζης ὁ κ. πολιτευτὴς Κερκύρας ὑπεστήριξεν ὅτι θὰ ἦτο ὀρθότερον ἀντὶ νὰ ἀποσπασθοῦν εἰς νέον ὀργανισμὸν αἱ ἐκδοτικαὶ λειτουργίαι, νὰ ἀπεσπῶντο ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς αἱ ἐμπορικαὶ καὶ νὰ μείνῃ ἡ Ἐθνικὴ ἐκδοτικὸς ὀργανισμὸς καὶ τελευταῖον ἐπρότεινεν ὅτι πρέπει νὰ τὰς ἑνώσωμεν πάλιν καὶ ἐδεδείωσε μάλιστα ὅτι ἡ ὀργή του εἶνε ὅτι εἰς τοῦτο θὰ καταλήξῃ ἡ Κυβέρνησις πρὸς ἀποφυγὴν καταστροφῶν. Ἑπομένως ὁ κύριος πολιτευτὴς Κερκύρας ἀποκρούει κατὰ βάσιν τὸν διχασμόν. Ὅταν συνεζητεῖτο τὸ ζήτημα τῶν καλυμμάτων ἀνέπτυξα διὰ ποίους λόγους ἐπεβάλλετο ὁ διχασμὸς καὶ πάντες ἀνεγνώριζαν τοῦτο καὶ πλὴν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅπερ ἀπεῖχε τότε τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀπεδέχοντο τὴν ὀρθότητα μιᾶς αὐτοτελοῦς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἐπαναλάβω τὰ ὅσα εἶπον τότε. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς δὲν ἴδρυεν ἐκδοτικὸν ὀργανισμὸν ἀμιγῆ, θὰ ἀπετέλει ἐξαίρεσιν μοναδικήν. Δὲν ὑπάρχουν οὐδαμοῦ μικταὶ Τράπεζαι. Ἐὰν ἐν Ἑλλάδι ὑφίστατο Ἐκδοτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ Τράπεζα ἀπὸ τοῦ 1841 τοῦτο ὠφείλετο εἰς τὸν πατριαρχικὸν βίον τοῦ Ἔθνους, εἰς ὃν συμφύονται ἐπαγγέλματα καὶ παντοειδεῖς ἄλλαι ἐργασίαι. Ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τοῦ τόπου ἀπέκτησεν ἤδη τοιαύτην ἔκτασιν, ὥστε εἶνε ἄπορον πῶς ὑποστηρίζεται ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ συνυπάρξῃ Τράπεζα Ἐκδοτικὴ, ἡ ὁποία νὰ εἶνε συγχρόνως καὶ Τράπεζα ἐμπορικὴ καὶ Τράπεζα ἐπιχειρήσεων καὶ εἶνε φανερὸν ὅτι εἶνε ἀδύνατος ὁ συμβιβασμὸς τῶν ἀλληλοσυγκρουομένων συμφερόντων, ἀφοῦ ἡ Ἐκδοτικὴ ὡς ἐν τῇ φύσεώς της θὰ εἶνε καὶ ὁ ρυθμιστὴς τῆς κυκλοφορίας καὶ ὁ ρυθμιστὴς πάσης τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.

Ἡ δευτέρα παρατήρησις ἦτο διατί νὰ μὴ ἀποσπασθοῦν αἱ ἐμπορικαὶ ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν καὶ νὰ μείνῃ ἡ Ἐθνικὴ μόνον Ἐκδοτική. Αἱ ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐστηρίζοντο ἐπὶ τῆς πίστεως τῆς κοινωνίας δηλαδὴ ἐπὶ τῶν καταθέσεων. Ποῖος θὰ μᾶς ἐδεβαίωνεν ὅτι μὲ τὸν σχηματισμὸν νέας Τραπέζης θὰ ἀπέβλεπεν ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία ὡς πρὸς τὸ ἴδιον γνώριμον ἵδρυμα; Ἐὰν ἀπεσύροντο αἱ καταθέσεις τί θὰ ἐγίνετο; Θὰ κατέρρεεν ὁ ὀργανισμὸς ἐντὸς 2 δευτερολέπτων. Ἐπρόκειτο λοιπὸν διὰ τῆς μεταρυθμίσεως νὰ μὴ τὴν κλονίσωμεν, ἀλλὰ νὰ τὴν ἐνισχύσωμεν καὶ ἀπεσπάσαμεν τὰς μᾶλλον εὐπαθεῖς λειτουργίας.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΟΧΗΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ

Ἐλέχθη ὅτι κατὰ τὴν κατανομὴν δὲν ἐλήφθη φροντὶς ὥστε ὁ ἐκδοτικὸς ὀργανισμὸς νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ζωτικότητα ἣν ὤφειλε νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα 1500 ἑκατομμύρια εἰς ρευστὸν ἵνα προβῇ εἰς νέας τοποθετήσεις, νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν ἀγοράν, νὰ κυριαρχήσῃ οὕτω αὐτῆς, καὶ μὴ παραμείνῃ, ὡς εἶνε δῆθεν σήμερον, ὀργανισμὸς ἀπαρατήρητος ἀπὸ τὴν κοινὴν γνώμην, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτῆς ἀποτελεῖται ἐξ ἐνεργητικῶν στοιχείων μόνον 50 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποῖον τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦτο τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Τὰ ἐνεργητικὰ αὐτοῦ στοιχεῖα τὴν 4 Μαΐου 1928 ἀνήρχοντο εἰς 40 ἑκατομμύρια, τὴν 31 Δεκεμβρίου τοῦ 1928 ἔφθασαν τὰ 100 ἑκατομ., τὴν 31 Δεκεμβρίου 1929 ἦσαν 324 καὶ μετὰ ἕνα μῆνα, ἤτοι τὴν 31 Ἰανουαρίου 1930 ἀνῆλθαν εἰς 376 ἑκατομμύρια. Αὐτὸ τὸ ποσὸν τί εἶνε; Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ δοθῇ ἡ ἀπάντησις, διότι, τὴν οἰκονομικὴν βάσιν προσδιορίζουν αἱ συναλλαγαί. Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἦτο ὁ τρόπος ἀποκτήσεως αὐτῶν τῶν ἐνεργητικῶν στοιχείων; Μόνον διὰ τοῦ σρετερισμοῦ τῶν γραμματίων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Ἀλλ' ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα θὰ ἔδιδε τὸ περιεχόμενον τοῦ χαρτοφυλακίου της ἄνευ ἀνταλλάγματός τινος; Ποίαν προς τοῦτο θὰ εἶχεν ὑποχρέωσιν, ἐφόσον τὰ ἐνεργητικὰ ταῦτα στοιχεῖα δὲν συνδέονται, οὐδ' ἁπλῆν σχέσιν ἔχουν μὲ τὴν ὑπ' αὐτῆς ἄσκησιν τοῦ ἐκδοτικοῦ δικαιώματος;

Προέβημεν εἰς τὴν ἵδρυσιν Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ παρέσχομεν εἰς αὐτὴν κάλυμμα 53.67 ο)ο ἐφ' ὅλων τῶν ἐν ὄψει ὑποχρεώσεών της εἰς στιγμὴν καθ' ἣν πανταχοῦ ὡρίσθη, ὅπου ἱδρύθησαν Ἐκδοτικαὶ Τράπεζαι, τὸ κάλυμμα τοῦτο εἰς ποσοστὸν φθάνον τὰ 30 ο)ο.

Ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ ἄλλος τρόπος. Νὰ ἀφίναμεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τὰ χρέη τοῦ Κράτους καὶ νὰ ἐλαμβάναμεν τὰ γραμμάτια αὐτῆς. Τὰ χρέη ὅμως ταῦτα προήρχοντο ἐκ τῶν ἐκδοτικῶν σχέσεων τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ ἑπομένως, διακοπτομένων τῶν σχέσεων τούτων, τὰ χρέη ταῦτα θὰ παρηκολούθουν τὰς νέας σχέσεις τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἐκδοτικήν.

Ὑπῆρχε καὶ ἕτερος τρόπος πρὸς αὔξησιν τῶν διαθεσίμων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης: Νὰ συνάψωμεν ἐν ἀκόμη δάνειον. Ἀντὶ δηλαδὴ τῶν 3 ἑκατομμυρίων λιρῶν τοῦ τρμιεροῦς δανείου τὰ ὁποῖα διεθέσαμεν ἀπὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἠδυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς τὴν συνομολόγησιν δανείου 7 ἑκατομμυρίων λιρῶν. Ποῖος ὅμως ὁ λόγος νὰ ἐπιβαρύνωμεν τὸν προϋπολογισμὸν μὲ 150—200 ἑκατομμύρια ἐτησίως, ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀπῄτει ἡ ἐξυπηρέτησις ἑνὸς τοιούτου δανείου; Καὶ διατί νὰ ἐπιθέσωμεν ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ δυστυχοῦς αὐτοῦ λαοῦ ἔν ἀκόμη βάρος, τὸ βάρος τοῦ χρεωλυσίου τοῦ δανείου αὐτοῦ; Διατί; Διὰ νὰ αὐξήσωμεν τὸ κάλυμμα; Ἀλλ' οὐδεὶς πρὸς τοῦτο ὑπάρχει λόγος. Ἡ σταθεροποίησις ἐν Ἑλλάδι εἶνε ἀσφαλής. Εἶνε τόσον ἀσφαλὴς ὅσον ἴσως δὲν εἶνε πουθενὰ ἀλλοῦ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ

Κατεκρίθη προσέτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης διὰ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς εἰς τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐπισήμου προεξοφλητικοῦ τόκου, διότι δὲν ηὔξησεν αὐτὸν πέραν τοῦ 10 ο)ο, ἀλλ' ἀντιθέτως, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1928 ἐμείωσεν αὐτὸν εἰς 9 ο)ο. Δὲν ὑπάρχει ὅμως κύριοι δυσκολώτερον πρόβλημα ἀπὸ τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τοῦ ἐπισήμου προεξοφλητικοῦ τόκου. Καμμία κεντρικὴ Τράπεζα, εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιλύσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο. Ἐφ' ὅσον παραπονεῖσθε ὅτι ἡ Τράπεζα παραμένει ὀργανισμὸς ἀτροφικός, πῶς ἐξηγεῖται τότε ἡ πρότασις ὑμῶν περὶ ὑψώσεως τοῦ τόκου, πρόγχεν ὡς συνέπειαν ἡν ἀδυναμίαν τῆς Τραπέζης νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῇ θέσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ κατασταῖ κυρία ταύτης. Ἡ Ἑλληνικὴ χρηματαγορὰ δὲν εἶνε τόσον γνωστὴ, ὥστε μὲ τὴν πρώτην αὔξησιν αὐτὴν τὰ διαθέσιμα τοῦ ἐξωτερικοῦ πρὸς ἐπιστροφὴν τοποθέτησιν.

Κ. ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΣ. Θὰ διατηρήσωμεν ὅμως τὰ ἰδικά μας.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Κατὰ τὴν λογικὴν αὐτὴν, ἐφόσον ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ παρ' ἡ ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν φθάνει τὰς 6 περίπου μονάδας, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴχομεν καταλυσθῇ ἀπὸ ξένον συνάλλαγμα. Καὶ ὅμως μόνον κατὰ τὸ 1928 ἐσημειώθη πλεόνασμα 700.000 λιρῶν, τὸ ὁποῖον δὲν διετηρήθη τὸ ἑπόμενον ἔτος. Ἀλλὰ δὲν διετηρήθη διὰ λόγους ἀσχέτους πρὸς τὴν παρεχομένην ἐν Ἑλλάδι ἀσφάλειαν.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Δηλαδὴ ὑποστηρίζετε, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ἐλάττωσις ἢ ὑψωσις τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου δὲν ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν νομισματικὴν κατάστασιν;

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἀναμφισβητήτως δὲν εἶναι ὁ προεξοφλητικὸς τόκος τὸ μόνον στοιχεῖον ρυθμίσεως τῆς νομισματικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου. Παρετηρήθη προσέτι ὅτι ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα δὲν ἐποιήσατο χρῆσιν τῶν σημείων χρυσοῦ διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ περισσότερον συνάλλαγμα εἰς τὸ ταμεῖον της. Ἀλλὰ εἰς τὰ πρῶτα ἤματα τῆς σταθεροποιήσεως δὲν ἠθέλησεν ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου, ἠθέλησε ἐπί τινα χρόνον νὰ φανῇ ἐφεκτική. Ἐὰν τοῦ μέτρου τούτου τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης ἀναμφισβητήτως δὲν θὰ διστάζη αὕτη νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν σημείων χρυσοῦ. Παρετηρήθη ἐπίσης ὅτι ἐν τῶν κυρίων ἐλαττωμάτων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης εἶναι ὅτι δὲν ἔχει ἀναλλάγματος, ἐπαυξάνουσα οὕτω τὰ ἀποθέματά της. Πουθενὰ δὲν γίνεται αὐτό. Ἀλλὰ κατηγορήθη ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα καὶ δι' ἄλλον ἀκόμη λόγον. Ὅτι δὲν ἔσπευσε νὰ καταστῇ τὸ ἰσοζύγιον τῶν πληρωμῶν. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν στατιστικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κράτους, πλήρως ὠργανωμένην καὶ ἄριστα λειτουργοῦσαν.

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὡμίλησεν ἀκόμη ὁ ἀξιότιμος βουλευτὴς Κερκύρας καὶ περὶ τῆς σταθεροποιήσεως. Καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ προβῶμεν εἰς τὴν σταθεροποίησιν πρὶν ἢ βεβαιωθῶμεν ὅτι τὸ